

*

Миръ и слава на нашѣ прадядовци
дето първи сж спрѣли на станъ
и заселили днешното Радевци
въ тоя хубавъ хайдушки балканъ,

чийто склонове топло обграждатъ
твоя сънь отъ стихииѣ зли —
мое село, ти паднало гняздо
отъ възбогъ-непристъпни скали!

Отъ небесното синьо окжпани
и отъ залѣза руменъ и чистъ
открояватъ баири и жбери
странни сѣнки въвъ шеметна вись,

гдето виждашъ, мой погледъ изубень,
нѣкой връхъ като пурпурень тронъ,
вкаменѣла цѣлувка на влюбени,
или самъ Крали-Марко на конь,